

RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (39)

FARKETMEDİM!...

Farketmedim göz görmedi işitmedi de kulak
Seksende de yaşlanmadım olmasam bari helâk
Benden içre baskası mı heveslerimi yaşar
Ruhum bedenime şaşar heyhat hal-i muallak

BİLDİĞİM NE Kİ?...

Bildiğim ne ki sâîden amma geçmedim fânîden
Azrail gelse aniden şu gaflet tuzaktır bana
Nefis der ecel uzaktır ah saçımda binler aktır
Gözler der ki gözlük taktır şu gaflet tuzaktır bana

ANLA DAVET VAR

Yetişemez meyl-i ruha geri kalır ya beden
Anla dâvet var Yüce'den ihtiyar oldun gönül
Ah o zaman akla gelsin cümle geçmişin deden
Düşünemedin önceden ihtiyar oldun gönül

SÖNDÜRMEZ UMMANLAR

Açılmış goncalar solmuş hayal canlarda cânanlar
Bilenler kim selam olsun gören bilmez yanan anlar
Ki aşkın nârı yakmış hârımız söndürmez ummanlar
Bilenler kim selam olsun gören bilmez yanan anlar

TUZAK

Uyan artık hevândan geldi gör şol zâlimin zulmü
Tuzaktur ah kuran şeytan şu benlik zâlimin zulmü
Rezil nefstür asıl düşman bilinmez son bilen pişman
Tuzaktur ah kuran şeytan şu benlik zâlimin zulmü

RÜYA

Var diyorsan akl ü fikrim nefs kafestir bil uyan
Natüvan can hakka dâim eyle hem aczin beyan
Tarümarsın şol bedenden ruhta feryad-û firak
Zârı bırak ölmeden bak bak ta bitsin şu rüyan

CENNET YURDU VERME SELE

Benlikten gelmiş şu bela
Frenk eylemiş müptela
Kurtulsak gelmeden salâ
Ene gide nahnü gele
Cennet yurdu verme sele

Kardeşe kızmamak çâre
'Biz' olmazsak kanar yâre
Ah olmadan pâre pâre
Ene gide nahnü gele
Cennet vatan verme sele

BERİ GELSİN

Huy eylemiş girer şerre
Geri kalmaz binbir kerre
Gönül sesi velev zerre
Duyan varsa beri gelsin

Âyan beyan budur hâli
Unutmuş hâl-i helâli
Terk eylemez ya melâli
Duyan varsa beri gelsin

BİN ÖZÜR İLE...

Sarkıtır da şom ağzından dudağını ta bele
Güya beğenmez yurdumu ruhu frenk mezbele
Ah kendini verir ele gavur elinde ipi
İçi gibi bozuk tipi şerre düşkün hergele

AH FANİDEN MEDET UMAN...

Gitmez inan baştan duman ah fânîden medet uman
Yok bulamazsın şâduman gel derde giriftar olma
Burda mâzi burda âtî ikisinin an saati
İzan idrak et taâti gel derde giriftar olma

AĞLAR MISIN?

Bir gün gelir sen aşk nedir anlar dönüp ağlar mısın
Dünyâ nedir ahret nedir eyvah deyû çağlar mısın
Hep gölgeler koşturdular Hak'tan uzak kaldım yazık
Ol kâbeden affet Rahîm der kolların bağlar mısın

YA RAB

Kılma dünya berduşu al yoluna bî-huş'u
Ah secdeme ver huşû târümâr etme yâ Rab
Can ver şu gönül kuşu açılsın ten koğuşu
Ruha uçsun ver huşû tarumâr etme yâ Rab

ACİZ KALIR MISRALAR

Kibrini taşıyamaz aciz kalır mısralar
Benliğinin yükünü çeker mi dağlar senin
Şu insan neler görmüş ne firavun kistrâlar
Ruhun ilgi dilenir bitmez bu ah-ü enin

GÜCENEN DOSTA

Vâ esefâ darılmış ah hem gücenmiş bana dost
Menfaat'çün etmemişim sırtımı ben ona post

AH GÖNÜL

Biâtı bezm-i elestte tende bî-hûş ah gönül
Meyl-i vuslatta dil beste cuş-u hurûş ah gönül
Gâh tiz seste gâh âheste gizde sevdalı kafeste
Âbı hayat son nefeste eylese nûş ah gönül

ŞOL MECAZLAR AŞK DEĞİL

Anla cânâ sîne büryan eylemez aşk aşk değil
Ah dü çeşmim kanla giryân eylemez aşk aşk değil
Dönse gönlüm yetti nisyan perdesinden kurtulup
Aşk verendir aşka lââyık şol mecazlar aşk değil

VÂESEFA

Bekler durur dosttan vefa ah o vefâ vermez safa
Üç gün sonrası istifâ Vâ esefâ Vâ esefâ